

Jael

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-28

Generalens möte med en enkel kvinna...

Jael — Generalens möte med en enkel kvinna Kan du föreställa dig Sverige mitt uppe i ett 20-årigt, grymt och bittert krig, din egen hemstad i ruiner på grund av strider, och att rädsla är en vanlig känsla som genomsyrar alla du känner? Tänk din fantasi ännu längre och tänk dig att du lever i en sådan tid och en dag medan du är ensam hemma får du genom ditt fönster syna den fiendegeneral som är den mest fruktade av dem alla. Han är stark, muskulös, skrämmande, och van vid att folk, tusentals av dem, respekterar och lyder honom. Hans beteende just nu, däremot, visar allt annat än självsäkert kommando. Han släpar sig fram och tittar ängsligt överallt. Medan du håller på att inse att du står ensamt i en unik position, börjar ditt hjärta bulsa och din mun blir torr. Du hade hört att det skulle bli en konfrontation mellan trupperna, men att dina överträffades i antal. Eftersom dina soldater är kända för att vara ihärdiga, uthålliga, och envisa är det inte säkert att de förlorade striden. Och nu, när (vi kan kalla honom Sten) är nästan på din tröskel och uppenbarligen söker något säkert ställe, önskar du verkligen att du visste vad det var som händer! Din man har någon slags överenskommelse med Stens befäl, vilket gör att han kanske kan övertygas om att lita på dig — eller åtminstone betrakta dig som det bästa som finns till hands i denna knipa. Men, du måste agera snabbt, annars kommer tillfället att gå förlorat! Medan benen känns som om de vill vika sig tvingar du dig att gå med lätta och tillsynes spontana steg mot Sten. Du lutar ditt huvud lätt och obekymrat åt ena sidan medan du ler varmt och inbjudande och säger att han ser ut att kunna behöva en fristad.— Var inte orolig. Stig på. Det finns ingen här. Du får vila i fred, säger du betryggande, och ber tyst att han inte ska märka hur du skälver inombords. Din gäst ber om vatten, och du ger honom mjölk som lugnar. Han börjar koppla av. Han är dödstrött, nästan sovande även medan han sitter uppe. Du lägger en ullpläd över honom. Han ber dig om att, om någon skulle komma, finns det inte någon där, och i samma stund sover han djupt. Vad nu då? Anta att telefonlinjerna inte fungerar och att du inte har något transportmedel till ditt förfogande. Öva din fantasi ännu mer och tänk dig att de flesta kvinnor, inklusive dig själv, har tagit en kurs i prickskytte eftersom det är så farligt på gatorna. Du har blivit riktigt duktig. Du handskas hemtamt med en revolver och den ligger nära till hands. Du vet att mannen som nu tar sig en lur i din sköna vilfåtölj har gjort sig skyldig till förskräckliga brott. Han är ansvarig för att tusentals oskyldiga människor har dödats och förtjänar att själv Om han var död skulle hans soldater förvirras och skingras. Kriget skulle nog snart ta slut. Du vet också att när han har fått vila kommer hans sinne att bli skärpt igen och han skulle nog förstå var din sanna lojalitet ligger. Han skulle kunna bestämma sig på ett ögonblick att du var ett hot. Du undrar:

— Kommer någon som kan hjälpa mig? Kommer Sten undan igen? Vad kommer han att göra med mig, dödar han mig? Vad gör du? Den som du har föreställt heter Jael i en biblisk berättelse och hittas i Domarboken 4-5. (Läs gärna särskilt 4:11-17-22; 5:24-27.) Kap. 4 redovisar faktum i berättelsen. Kap. 5 är poesi, en hyllning till Gud, skriven av domaren Debora. Vi tittar lite närmare på de tre sista raderna. Så må alla dina fiender förgås, o Herre. (5:31a) Debora syftar både till den stora striden som hon och Barak ledde där alla fiender totalt förstördes (utom en) såväl som Jaels egenhändigt kvinnliga erövring av denna. Jael var nämligen proffs på tältuppsättning och använde en tältplugg och en arbetshammare för att ta livet av Sisera. Sett genom våra 2000-tals ögon får vi väl fråga oss hur en sådan vidrig gärning som att driva en tältplugg genom någons tinning kan vara så hyllad. Men, även nu, handlingar som under normala omständigheter skulle få rubriken, mord, är, i krigstid, seger över fienden. En mer relevant 2000-tals fråga kunde vara, vilka är Herrens fiender nu som förtjänar vår snabba, modiga och genomgående respons för att bli totalt utrotade? I 2 Korintierbrevet 10:3-5 läser vi, ”... ty de vapnen ... hör inte denna världen till utan får kraft av Gud att bryta ner starka fästen. Jag bryter ner tankebyggnader ... gör varje tanke till en lydlig fånge hos Kristus ...” Varje tanke till fånge — vilket krig! Vad kan vara svårare att kontrollera än våra mest personliga inre tankar, att få dem att rätta sig efter Kristi tankar! Överallt i vår kultur hittar vi materialism, stolthet och ytlighet i relationer som orsakar mycken misär. Det skulle verkligen krävas mod att utrota våra felaktiga tankar i dessa och andra områden. Men de som älskar honom må likna solen, när den går upp i hjältekraft. (5:31b) Vilken kraft det finns i denna bild! Vilken energi det krävs för solen att gå upp och vilken förändring den för med sig! Ljuset, värmen, tillväxten. Objekt, som ser ut som diffusa former bakom ett molnigt töcken när solen börjar sprida sitt ljus vid gryningen, kommer fram. Skarpa ytterlinjer skapas där det bara var skuggor. Det som var en otydlig klump på sidan av en kulle kan urskiljas. Utan ljuset och värmen skulle precis allt dö bort. I den bibliska beskrivningen, de som ”älskade Honom” gjorde så att det stod klart, både för Israel och för Kanaan, vem det var som hade makt och hur Han verkade. Dimman av en bestridd makthavare lyftes tydligt bort, och friden var återställd. I vårt samhälle, i vår sekulariserade nutid, finns det många som försöker finna något svar på sina frågor om livet med en famlar runt i en dimma av olika läror. Självförverkligande och personlig utveckling är, bland andra, populära metoder. De viktigaste, mest relevanta frågorna brukar handla om relationer med dem som står oss närmast — familj, vänner och arbetskamrater. Medan det finns något att hämta från olika kurser utelämnar de oftast själva kärnan — Ljuset som vägleder. Personer som lever livet i ljuset av Kristi kärlek vägleder och upplyser oss. Deras sätt att leva förklarar mer tydligt än någon lärosats skulle gjort. Deras liv ger klarhet, form och färg. Och landet hade nu ro i fyrtio år. (5:31c) En generation fick leva i lugn och harmoni. Vid jul firar vi högtidligt födelsen av Den som är vårt Ljus, som har visat vägen och som förser oss med vapen för att kämpa mot Hans fiender. Vilken effekt kan vi ha i kampen för vårt innersta i vår generation? Vad ser du och jag från just ”vårt fönster”? Vad gör du/jag? En sista fundering: Varför tillät Gud Sisera att komma undan stridsfältet bara för att några timmar senare vid Jaels hand? Fanns det något för Israel att lära sig där? för Kanaan? Finns det något för oss? Judy Breneman Utskriftsvänlig

Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...